

MORAVEC LUBOŠ

* 1925, Dojetřice
+ 2010

Mezi lety 1946-53 studoval na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze u prof. J. Wágnera. V jeho ateliéru příležitostně i pracoval. V Kolíně realizoval jeho štukový reliéf.

Členem Umělecké besedy se stal roku 1954. Dále se věnoval volné tvorbě.

Ateliér, v kterém pracoval s manželkou, se nalézá v prostorách keltského opidia, později staroslovanského sídliště. Toto prostředí ovlivnilo duchovní přístup k sochařské tvorbě, jako Předkové, jezdcí z Apokalypsy.

Stejně autonomní význam jako tvar, tvoří v jeho realizacích barva, která tlumočí vícevýznamové sdělení „Malíř“ „Žena“. Jeho trvalým zájmem jsou zahradní plastiky, v nichž oslavuje ženství v její až antické úctě ke kráse těla.

Realizace v kovu i kameni si sám prověřil, cizeloval a někdy i barevně pojedal. Lil tradičním způsobem pecí na 4000 kg, nebo odléval technologií, na kterou mají s manželkou několik patentů.

Umění lze realizovat hudbou, slovem, nebo organickým i anorganickým tvarem. Toho použije sochař, když touto formou lze lépe vyjádřit subtilní obsah, aby plastika obsahovala to tajemné sdělení, které jest přítomno umění.

Zvažujeme-li dosavadní sochařský vývoj L. Moravce, oceníme bohatství básnivosti, filozofické kontemplace a úcty k trvalým sochařským materiálům i hodnotám.

